

Van jong zijn naar het ouder worden

Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Toen u jonger was, omgordde u uzelf en liep u waar u wilde, maar als u oud geworden bent, zult u uw handen uitstrekken, en een ander zal u omgorden en u brengen waar u niet heen wilt. (Joh. 21:18)

Als je nog jong bent, dan kun je jezelf heel goed redden. Je hebt de ander niet nodig om geholpen te worden. Je kunt jezelf aankleden en erop uitgaan, waar je ook heen wilt. Je ziet ook niet tegen de dingen op. Je neemt initiatief en je bent nog vol energie. Wat mooi en goed is dat jonge leven. Maar dat wordt anders bij het ouder worden. Je kunt niet alles zelf meer en je hebt steeds meer hulp en zorg van de ander nodig. Je verliest een stuk zelfstandigheid. Wat je eerst zelf kon, moet nu een ander voor je doen. Het kan voor jezelf heel moeilijk zijn om dat te aanvaarden. Het valt niet mee om in te moeten leveren. En als je gaat dementeren, dan raak je de regie over je eigen leven helemaal kwijt. Het kan zover komen dat je noodgedwongen in een verpleeghuis moet worden opgenomen. Er wordt nu helemaal voor je gezorgd. Je bent geheel afhankelijk geworden van hen die zorg aan je verlenen.

Kunnen wij vanuit de woorden die Jezus in Joh. 21:18 spreekt tot Petrus een wijze les leren? Ja, dat kan zeker. Petrus is op dat moment een man van middelbare leeftijd. Maar toen hij jonger was, omgordde hij zichzelf en liep waar hij wilde. Hij deed zelf de gordel om zijn kled en maakte zich reisvaardig om te gaan waar hij naartoe wilde. Niemand hoefde hem daarbij te helpen. Hij kon het zelf. Petrus bruisde van energie, nam vaak zelf het initiatief. Hij stond meestal vooraan.

Op de vraag van Jezus aan Zijn discipelen: *Maar u, wie zegt u dat Ik ben?* antwoordde Simon Petrus onmiddellijk: *U bent de Christus, de Zoon van de levende God.* Maar direct daarna wilde hij Jezus van de kruisweg afhouden. Hij wilde niet dat Jezus zou lijden en sterven. Hij wilde voor Hem strijden. Maar Petrus kwam zelfs tot een drievoudige verloochening van zijn Heere. Gelukkig mocht hij in zijn ambt hersteld worden bij de zee van Tiberias en mocht hij herder zijn van Christus' schapen. Een groot geestelijk leider zal hij zijn in de gemeente des Heeren.

Maar hij zal niet langer meer zijn eigen wil kunnen volgen en zijn eigen plan trekken, maar geleid worden door de Heere. Zijn gebed zal steeds weer zijn: Heere, wat wilt U dat ik doen zal? U alleen wil ik volgen in heel mijn leven.

Dat betekent wel voor hem dat hij zal moeten lijden omwille van het Evangelie en uiteindelijk een gewelddadige dood zal sterven. De Heere zegt tegen hem: *Maar als u oud geworden bent, zult u uw handen uitstrekken, en een ander zal u omgorden en u brengen, waar u niet heen wilt.* Hij zal zijn handen uitstrekken om geboeid te worden en zal naar de executieplaats geleid worden om de martelaarsdood te sterven. Wat hij eerst beslist niet wilde, daar zal de Heere hem voor inwinnen. De Heere maakt hem bereidwillig om de weg van het lijden te gaan, die –volgens overlevering– uitloopt op zijn kruisiging. Maar zijn kruisdood zal zijn tot verheerlijking van God.

Bij het ouder worden kunnen we zelf een weg doormaken van beproeving en loutering. We merken steeds meer dat wij het leven echt niet in eigen hand kunnen houden. Maar dat hoeft ook niet. We mogen ons leven in de handen van de Heere leggen en dat wij in deze overgave ons laten leiden door de Heere. Wat we eerst niet wilden, daarvoor kunnen we Gods kracht en genade krijgen, zodat we die moeilijke weg toch kunnen gaan.

De laatste fase van ons leven kan heel erg zwaar en moeilijk zijn, waarbij wij alles van onszelf moeten verliezen. Maar als wij door het geloof in Jezus Christus in vrede heengaan, dan is onze dood niet alleen een bevrijding maar mag het ook zijn tot Gods verheerlijking. En in volkomen liefde zullen wij de Heere dienen in de heilige tempel hierboven voor Zijn troon. Wij zullen Hem loven en prijzen tot in eeuwigheid.

Wat een heerlijke toekomst wordt ons in het vooruitzicht gesteld. Het is dan ook niet erg dat wij alsmaar ouder worden. Anderen zeggen misschien van ons: Hij heeft zijn beste tijd gehad. Maar wij mogen in het geloof zeggen: De beste tijd komt nog voor ons.

En het lijden van de tegenwoordige tijd weegt niet op tegen de heerlijkheid die aan ons geopenbaard zal worden (Rom. 8:18).

In het volgen van Jezus Christus zullen wij door het lijden heen tot grote heerlijkheid komen. We zullen de eerkroon dragen, door U, door U alleen, om 't eeuwig welbehagen. U zij daarvoor gedankt en geprezen tot in alle eeuwigheid.

D.C. Floor